

maurits ferenc

requiem

napok óta eső
rohadnak a kukoricások
besüppednek a mezők
nyáriutak olvadnak
mindenünk sáros
téged most ravataloznak
biztoan szépen megfürdettek
rád adták ünneplő fekete öltönyöd
kitettek a ravatali emelvényre
megraktak
virágokkal
koszorúkkal
kb. egy óra múlva temetnek
minden becses adománnyal és részvétellel
sajnálom hogy nem láthatom arcod
göröngyös száraz arcod
kezeid
mérőföldes kezeid
nem tudom szemüvedet levették-e rólad
ha igen akkor már loptak arcodból
néked most nagyokat kellene legyintened
de mindegy
te jó modorú síksági szürrealista
kár hogy nem sétálhatsz többé
lassan feketedik már a táj
gyülemlik a sár
alattunk
lassan gyűjtani kell lámpáinkat
szükség van a gyér tüdővésztes fényre
rákönyökölni kocsmái pultokra
nehéz lüktető arcunkat
homályra szoktatni
csikordul a zár sötétben
bérházainkban remegünk
félelemtől himzett piszkos zsebkendőinkkel
homlokunk izzadt pattanásait
töröljük
összebújunk
de mindegy
mérőföldes kezeid
már szét nem tárod
minek is
kb. egy óra múlva temetnek
végre leemelnek ravatalodról
úgy ahogy már szokás
gyülemlik a sár
gyülemlik alattunk